

GÀ SANH ĐÔI

"Tháng giêng là tháng ăn chơi", năm nào cũng vậy, sau ba ngày Tết, làng tôi lại mở trường gà. Những tay chơi gà tứ xứ kéo về, họ đi bằng ghe, bằng xuồng, đi xe hơi, nhiều nhất là đi bằng xe ngựa, và đông nhất là dân Cao Lãnh, gà Cao Lãnh.

Trường gà xây tròn giữa sân chợ. Hàng quán tràn ra tận đường, người qua kẻ lại tấp nập. Gà, khỏi phải nói. Người ta ôm nó trong lòng tay, trước ngực, hết sức nâng niu. Con nào cũng rực rỡ, oai phong như Lữ Bố.

Trong bọn con nít chúng tôi, thằng Xẹ là thằng xông xáo nhất. Xẹ mười hai mười ba tuổi, chắc nó có một cái tên khác đẹp hơn, nhưng bọn tôi không ai biết, chỉ biết nó là Xẹ vì nó là thằng mất lé, lé xẹ, nó ngo bèn này nhưng lại nhìn bên kia. Má nó bán cháo cá, chắc nghèo, hình như nó không có quần dài, toàn mặc quần xà lỏn, áo bà ba nhưng lại cụt tay, người ốm yếu nhưng lại dẻo dai trong mọi cuộc chơi. Những ngày vui này, nó được má cho tự do, khỏi bụng cháo cho khách. Nó cũng ôm một con gà, nhưng là gà tre, con gà trong tay nó cũng sắc sảo chẳng kém ai, nhưng nhỏ bằng một nắm tay. Gặp con gà chiến nào nó cũng đưa gà nó ra thử. Nó quan sát từng con để khi trường gà đóng cửa, thắng thua rồi gà ai nấy bông, không ai nhớ thì nó bắt đầu kể, con thắng con nào, con thua con nào, màu sắc nó ra sao như một cuốn phim. Bọn tôi, có đứa ngồi bên cạnh nó từ đầu đến cuối, nghe nó kể cũng há miệng nghe như một chuyện mà chưa bao giờ biết.

Sau trận gà năm đó, nó kể. Con gà thắng trận là con gà ô của Cao Lãnh. Con gà tuyền một màu đen, cựa cong như lưỡi hái.

- Cựa đó là cựa móc họng - Nó nói. Nhưng con ô Cao Lãnh thắng không phải nhờ cái cựa móc họng đâu!

- Vậy nó đá con kia dẫy tê tê là nhờ cái gì? - Một thằng hỏi.

Thằng Xẹ nghiêng mặt ngó tôi nhưng lại nhìn thằng vừa hỏi rồi nó ra vẻ bí mật:

- Nó là con gà lai.

- Nó lai tàu à?

- Lai tàu thì vô nổi - Nó lai rần. Con ô đó cha rần, mẹ gà.

- Trời đất! Bọn tôi sững sờ. Nó không thèm để ý đến vẻ ngạc nhiên của bọn tôi, kể tiếp:

Ông chủ gà đó có nuôi con gà mái nòi để lấy giống. Là gà mái nhưng khi nó có con, nó đá mấy con trống hàng xóm cụp đuôi rút hết. Có một đêm, ông chủ gà thấy có một con rần hổ mang chui vào chuồng, ông định đốt đuốc, đập nó, nhưng ông thấy êm ru, không nghe con gà "la ó" gì mà nghe nó "rin rít" trong cuống họng. Ông rình ông xem, ông thấy con gà mái ngủ với con rần. Lại, đêm thứ hai ông rình, ông thấy y như đêm trước. Con gà mái bắt đầu đẻ. Ông đánh dấu mấy cái trứng ông nghi là con của rần. Gà nở, ông bắt đầu nuôi, nuôi cho đến lớn. Con ô của ông đúng là con của rần. Tụi mấy biết không, khi nó rướn cái cổ của nó lên mổ xuống y như con rần hổ mang. Mổ dính đầu con kia, nó quay mình, song phi, đưa cái cựa lưỡi hái móc họng con kia dẫy đành đạch...".

Nghe thằng Xẹ kể, bọn tôi nhìn nhau, bán tín, bán nghi.

- Tụi mấy không tin thì thôi, tao không kể nữa.

- Tin chớ sao không tin, kể nữa đi Xẹ.

Như đắc thắng, nó nghênh mặt, ngó bên này, nhìn bên kia, làm cao:

- Bữa khác!

*
* *

Năm sau, cũng sau ba ngày Tết, xác pháo còn đầy đường và trời cũng se lạnh, sân chơi lại tấp nập với trường gà.

Ngày ngày đâu, thằng Xệ chạy tìm bọn tôi. Bọn nhóc chúng tôi lại túm tụm dưới gốc cây trứng cá như mọi năm. Nó báo một tin giật gân:

- Con gà lai rắn độc nhứt vô nhị bị gục rồi!

- Con gà đá gục con lai rắn nó lai con gì?

- Con cọp hả?

- Xạo! Cọp làm sao ngủ với gà?

- Hay là nó uống rượu hổ cốt?

- Xạo hết!

- Vậy thì làm sao nó đá gục con gà cha rắn mẹ gà?

- Vậy mới nói! - Bọn tôi sốt ruột. Thằng Xệ từ từ ngồi xuống, bọn tôi cũng từ từ ngồi xuống theo nó, nó bắt đầu:

- Con gà lai rắn đá đâu thắng đó khắp vùng Cao Lãnh. Trong khi đó, ông chủ gà lai rắn nghe đồn có một con gà bên xứ Nha Môn cũng đá đâu thắng đó, chủ gà Nha Môn nhắn ông thách đấu. Trước khi nhận lời, ông đi dò hỏi. Ông đến trường gà, xem con gà Nha Môn. Ông thấy ông Nha Môn có hai con nòi giống hệt nhau. Rồi ông nghe nói đó là cặp gà sanh đôi. Ông để ý thấy, khi cây nhang tàn, đồng xu rơi xuống đĩa một cái keng, chủ gà bồng con gà vô cho nước, tới "rul" thứ hai, ông tráo con gà em vô, giống hệt, không ai biết, hai con gà thay nhau đá với một con, con nào chịu nổi. Người ta kể, ông Nha Môn đó, khi gà của ông ấp, đến ngày sắp nở, ông bỏ trứng vào thau nước. Ông thấy có một trứng lắc mạnh, nó lắc từ bên này qua bên kia, rồi từ bên kia nó lại lắc qua bên này, mạnh không giống ai. Ông để ý, khi gà nở, ông thấy cái trứng đó lộ hai cái mỏ, ông tưởng là con gà hai đầu, ông sợ, ông chấp tay ông vái, khi trứng bể ra, ông thấy hai con, ông mừng như la làng, ông chạy đầu trên xóm dưới ông khoe, ông có cặp gà sanh đôi rồi, ông nuôi nó thành một cặp gà chiến.

Ông gà Cao Lãnh vỗ vai ông Nha Môn:

- Tôi nghe ông nhắn thách đấu với con ô của tôi.

- Dạ đúng ! Nghe con ô vang danh quá, tôi muốn cho gà tôi thử sức.

- Tôi không chạy, nhưng gà ông là gà sanh đôi, hai con thay nhau đá một con., con nào chịu nổi.

Bị lộ, ông Nha Môn tái mặt, chối quanh co, Ông Cao Lãnh nói:

- Ông thách, tôi không chạy. Con anh hay con em, con nào cũng được, nhưng khi ra đấu trường, ông cho con anh ra đấu thì tôi bồng con em, nếu con em đấu thì tôi bồng con anh.

Không đợi ông Nha Môn trả lời, ông gà Cao Lãnh nói:

- Sau Tết tôi bồng con ô đến trường đấu, tôi chờ cặp gà sanh đôi của ông.

Ông gà Nha Môn ôm cặp gà sanh đôi đến trường đấu.

Ông gà Cao Lãnh hỏi:

- Ông cho con anh hay con em?

Ông gà Nha Môn:

- Nó nở một lượt, tôi không biết con nào anh, con nào em. Ông chọn con nào tôi thả ra con đó.

Giao kèo xong, ông gà Cao Lãnh liền bông một con. Trận đấu thật mê hồn. Hết cây nhang thứ nhứt, con gà sanh đôi thương tích đầy mình, lông lá rơi tả. Không chịu nổi con gà lai rấn, con gà sanh đôi xụi đuôi, rút chạy. Con gà sanh đôi trong tay ông gà Cao Lãnh nó dựng lên, cất tiếng kêu "ót ót" mấy tiếng, lập tức con gà sanh đôi kia lại như hồi mã thương, đập liên mất cái. Con gà lai rấn chồm lên, từ trên cao mổ xuống như con rắn, con gà sanh đôi ở trong lại "ót ót", lập tức con gà sanh đôi ở trong như quì xuống, thấp hơn, rồi vùng hai chân đá ngược, cái cửa của nó phập ngay cái cổ họng con gà lai rấn. Con gà lai rấn quỵ xuống, gãy đành đạch.

Ông gà Cao Lãnh mặt xụi lơ:

Con gà sanh đôi của ông lợi hại quá. Con trong nó mách nước con ngoài.

Ông gà Nha Môn:

- Làm gì cũng phải có chỉ huy chứ anh!

Kể xong chuyện, thằng Xẹ ngó bên này nhìn bên kia chờ bọn tôi tán thưởng, không ngờ có đứa phật ngang:

- Dóc ! Dóc tổ!

Thằng Xẹ cụt hứng, nó lại ngó bên này nhìn bên kia.

- Ưừ, thì tao dóc. Tụi mày, tao đố thằng nào nói dóc được như tao. Tao đố.

Bị một đòn phản công của nó, như bị một cú hồi mã thương, bọn tôi nhìn nhau, lơ lảo. Thua ! Thua thằng Xẹ.

27/11/97